

РЕШЕНИЕ

№ 2434

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12229** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на А. Б. Д.- Х., чрез адв. Т. срещу решение № 5364 от 20.11.2023 г., постановено по нахд. № 11787/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-019663/05.10.2022 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР по т. 1 – за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 179, ал. 2 вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и по т. 2 – за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за което е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Счита, че разминаването в датите на АУАН води до съмнение относно това въз основа на кой акт е издадено процесното наказателно постановление. Сочи, че това нарушение при съставяне на НП е съществено и не може да бъде отстранено от съда при разглеждане на делото.

Касаторът- А. Б. Д.- Х., в о.с.з., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът- началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в о.с.з., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба. Административен Съд С. – град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима като е подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със съдебно решение № 5364 от 20.11.2023 г., постановено по НАХД № 11787/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 13 състав е потвърдил НП № 22-4332-019663/05.10.2022 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 179, ал.2 вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал доказателства по делото показанията на другия участник в ПТП А. С. П., както и писмените доказателства от административно- наказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и са съставени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Приел е за доказано от обективна и субективна страна извършеното нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Наложените наказания намерил за съответни на законоустановените размери по чл. 179, ал.2 вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП при липса на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл. 220 от АПК правилно установените от първостепенния съд факти: на 06.09.2022 г., около 22:20 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], А. Б. Д.- Х., като собственик на лек автомобил марка „Волво“, модел „С40“, рег. [рег.номер на МПС] , управлявала личния си автомобил и на кръстовището с [улица], при червен сигнал на светофара навлиза в кръстовището и не пропуска л.а. „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. П. и движещ се при зелен сигнал по [улица]и го удря отляво. След удара жалбоподателката не спряла, а продължила движението си като св. П. я последвал с управляваното от него МПС и след преследване успял да я изпревари и да я принуди да спре. Извикани били служители на СДВР, които приели, че касаторът е нарушил ЗДвП, за което бил съставен АУАН, въз основа на които е издадено и процесното НП № 22-4332-019663/05.10.2022 г. Било установено още, че А. Б. Д.- Х. е употребила алкохол, тъй като при извършена

проверка концентрацията на алкохол в кръвта ѝ била 2,26 промила, за което било образувано наказателно производство, завършило със споразумение, с което касаторът се е признал за виновен в престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК.

Правилно и обосновано районният съд е възприел като взаимно безпротиворечива и кореспондираща помежду си доказателствената съвкупност по делото.

Съгласно чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението следва да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Значението на регулирането на движението на ППС със светлинни сигнали е уредено в чл. 31, ал. 7 от Правилника за приложение на ЗДвП и чл. 7, т. 1, б. "б." от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. Забраната за преминаване на червен сигнал, освен нормативно установена, е и общоизвестна. Предвид законовите разпоредби и наличието на червен сигнал на светофарната уредба, А. Б. Д.- Х. безспорно е била длъжна да спре и да пропусне движещият се на червен сигнал автомобил, което както се установи от събраните по делото доказателства, тя не е сторила. Правилно е посочена и санкционната норма на чл. 179, ал.2 вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, която предвижда законоустановен фиксиран размер на административното наказание „глоба“, а именно 200 лв.

На следващо място, съдът счита, че законосъобразно и в съответствие със събраните по делото доказателства СРС е приел, че вмененото на наказаното лице нарушение по т. 2 от НП правилно е квалифицирано като такова по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба вменява в задължение на участник в пътнотранспортно произшествие, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието.

В случая е безспорно установено, че касаторът е притежавал качеството на водач на пътно превозно средство /ППС/ по смисъла на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Безспорно е установено също така от приобщените към делото писмени и гласни доказателства, че на сочената в АУАН и НП дата и час А. Б. Д.- Х., като водач на МПС с рег. [рег.номер на МПС] е реализирал ПТП с потеглящия на зелен сигнал л.а. „А.“ с рег. [рег.номер на МПС]. В случаи като процесния, с напуснал участник в ПТП, данните за произшествието неминуемо се установяват и от другият участник в ПТП, който е останал на място и сигнализирил компетентните органи. При визираната доказателствена съвкупност, правилно и обосновано районният съд е приел, че същата доказва вмененото нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. По категоричен и несъмнен начин. Св. А. П. установява в детайли произшествието на два пъти – в саморъчно подписана декларация от 06.09.2022 г. и като свидетел пред СРС. Безпротиворечивото му описание правилно е навело решаващия съд на извод за достоверност на свидетелските показания. Безспорно се установява, че касаторът не е спрял на мястото на ПТП, а е бил застигнат от другия участник в ПТП пред [жилищен адрес] поради което е осъществил от обективна и субективна страна соченото в АУАН и НП нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП, която норма регламентира задължение за водачите на МПС, което касаторът съзнателно не е изпълнил. А. Б. Д.- Х. не е проверила какви са последствията и дали има причинени щети и пострадали хора, като по този начин съвсем съзнателно е нарушила разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Неизпълнението на това законово регламентирано изискване правилно е подведено под санкционната

разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, съгласно която водач, нарушил задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. Наложена глоба и лишаване от право да управлява МПС кореспондира с тежестта на извършеното от касатора нарушение.

По отношение изложените в касационната жалба възражения относно разминаване в НП и АУАН на датата на съставяне на АУАН, настоящият касационен състав намира същите за неоснователни. Действително АУАН, въз основа на който е образувано административно-наказателното производство е съставен на 06.09.2022 г., а в НП е посочена дата на съставяне 07.09.2022 г. Същевременно обаче, процесният АУАН е индивидуализиран в НП и чрез уникалния му идентификационен номер, който е посочен правилно. В допълнение нарушителят и нарушението, което му е вменено също напълно съвпадат с посочените в АУАН. Следователно за жалбоподателката не е могло да възникне съмнение въз основа на кой точно АУАН и за какво нарушение ѝ е издадено НП, особено като се има предвид, че същият ѝ е връчен лично и не се твърди от органа, нито от нея самата наличието на друг АУАН.

Предвид изложените съображения, съставът на съда, като касационна инстанция намира, че решението на визивния съд не страда от твърдените в жалбата пороци, не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, както и не констатираха такива при извършената служебна проверка съгл. чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Не са налице и наведените касационни основания, представляващи основания за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение решение № 5364 от 20.11.2023 г., постановено по нахд. № 11787/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-019663/05.10.2022 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.